

ERŐTLENSÉG

ifj. Bartha Sándor

Gondolkodom:

vajon mennyi van hátra még,
mikor hangzik el: 'most már elég'?
Meddig taszíthatjuk tova életünk,
mikor pihenhetünk végre, mikor érkezünk?

Aggódok:

mennyit is húzhatok az égi mérlegen,
mik a vádak, érvek és mennyi az érdemem?
Miről mondhatom, hogy valóban enyém,
kitől várhatok biztos védelmet én?

Fogadkozom:

jó leszek Uram, jobb, mint akárki más,
a halálig elmegyek, annyira nem érdekel a világ-varázs
Szeretni foglak, hűségem ragaszkodóbb lesz mint valaha
és nem hagylak el, nem én soha-soha.

Fohászokodom:

Isteni béke szívembe szállj.
Látod ígérek bármit, Uram, ne hallgass így reám,
hisz nem a szavaim, hanem a szívem kell Neked,
ami - ó szörnyűség - beteg, nagyon beteg.

Fohászokodom:

érdemtelen, erőtelen vagyok,
ragadj meg, Istenem.
S hordozz Magaddal, erős karoddal,
végtelen Kegyelem.

Forrás: www.keresztenydalok.hu